

TELEGRAFUL ROMÂN

Nr. 73. ANULU XIV.

Telegrafulu eșo de doue ori pe septemana: joi și duminică. — Prenumeratiunea se face în Săbiu la espeditor'a foiei pe afara la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adresate către espeditor'a. Pretiulu prenumeratiunei pentru Săbiu este pe anu 7. fl. v. a. car' pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei și pen-

tru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și tieri straine pe anu 12 pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru inteia ora cu 7. cr. sirulu cu litere mici, pentru a doua ora cu 5 1/2. cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/2. cr. v. a.

Săbiu, in 15/27 Septembrie 1866.

Eveniminte politice.

Săbiu in 14 Septembrie.

Dupa diuarele vieneze, ce ni-a sositu până acum cestiunea ministeriului ungurescu, este amanata până candu diet'a pestana va fi votatu asupr'a proiectului de lege despre afacerile comune.

Despre denumirea lui Goluchowski de locutiitoriu in Galiti'a se vorbesce ca aru fi deja subscrisa de Imperatulu.

Memorialulu diplomaticu constatéza apropiarea între Austri'a și Itali'a in privinti'a licidării detoriei venetiane. Diferinti'a mai e numai de 25 milioane franci. Se pare a fi de siguru, ca in finea acestei luni se va subserie tratatulu de pace. Indata dupa acést'a urméza plebiscitulu in regatulu venetianu. Dupa telegrame mai dincóce, din Parisu, s'a facutu o invoie între Austri'a și Itali'a, in urm'a cărei despagubirea pentru detori'a generala s'a fipsatu 100 milioane.

Din Berlinu aflămu ca trupele reintorende au fostu primite in modu fôrte serbatorescu.

O depesia telegrafica din Parisu asigura ca principele Gorgiacofu va sosi in graba la Parisu și pentru cause familiare se va duce indata la Biaritz. Asemenea se spune ca contele Károlyi fostulu ambasadore c. r. austr. in Berlinu inca au ajunsu la Biaritz spre folesirea băiloru de acolo.

Din Sicili'a se spune de o insurectiune contra regimului italianu. 5000 de trupe se dice ca au desbarcatu la Palermo și ca la scirea despre acést'a debarcare insurgenti s'au retrasu. Se mai spune de doue fragate engleze cari au sositu dinaintea Messinei și ca alte trei stau inaintea Siracusei. O naia franceza inca a sositu la Messin'a.

Din Aten'a se spune ca entusiasmulu pentru Creteni creșce; oficerii și alti creteni aflatori acolo (cei dintăiu pre lângă licentia) se duc in ajutoriulu creștiniloru. Luptele decurgu in favórea cestoru din urma și până acum cetimu numai despre castigări de arme (pusci, tunuri) și alte trofee.

Rusia după sciri din Petersburg ar vrea că cestiunea orientala sa vina inaintea unei conferintie europene, in sa Franci'a și Angli'a nu se invoiescu. De alta parte se dice ca Russi'a îndemna pre polonii din Posen sa nu intre in federatiunea germana.

Dacii și Români.

(Urmare și capetu.)

Resultatele finale suntu asiá dara:

1. Români suntu urmatorii coloniiloru române, cari au trecut din Daci'a traiana in cea aureliana. Din caus'a migrării popóreloru cari au atinsu imperiulu grecescu s'a impartitu in doi rami de média-di și de média nópte. Cesti din urma locuindu mai cu séma in Bulgari'a de unde s'a colonisatu Romani'a, Transilvani'a și Ungari'a. Cei d'antăiu au remasu in locurile lor cele vechi in Tesali'a și Macedoni'a.

2. Cultur'a româna din Daci'a traiana au peritu cu totulu. Neputendu-se sustiné aci populatiune româna asiá nici unu locu romanu mai nu si-a pastratu insemnatatea sea, neci numele seu; s'a facutu tabul'a rasa. Tóte locurile mai de frunte din Romani'a, Transilvani'a, Banatu și Ungari'a suntu intemeiate mai dincóce, și numele nu si le deriva dela români, ci ei au primitu numele ce le-au aflatu date de altii. Batátoria la ochi e impregiurarea ca unele nume de riuri ce se deriva dela români suntu formate dupa unguria d. e. Oltu, Temesiu, Muresiu lat. Aluta, Tibiscus, Marisius. Alt'a e cu totulu in Angli'a, Elveti'a și Germani'a de média-di unde nu s'a facutu o ruptura asiá perfecta cu trecutul.

3. Transilvani'a și principatele dunarene nu suntu tieri romane, ci numai tieri partialu romanisate fôrte tardiu. Continuitatea populatiunei române, in tíera este intrerupta prin o mia de ani.

4. Starea nomadica, ivirea neoservata a romaniloru in tieri déjà cultivate, in tinuturi organizate in staturi esplica starea lor cea fára nici unu dreptu in Transilvani'a până in cea din urma a trei'a parte a seculului alu 18.

5. Venirea romaniloru din imperiulu grecescu, ca ei in mijlo-

culu religiunei catolice domnitóre au remasu credinciosi bisericei grecesci și au conservatu legatur'a lor cu Constantinopolea și cu muntele santu.

6. Reintórcerea romaniloru e fôrte obscura (intunecata) pentruca ea a fostu o miscare de pastori, numai cu incetulu; neoservabila la inceputu și fára de sgomotu in decursulu ei. Migratiunea in principate și in Transilvani'a a fostu numai un'a din migratiunile cele mai cu succesu a le romaniloru.

Noi credemu in sinceritatea Dlu Dr. Rösler și presupunemu, ca densulu, déca au trecut uci și coela presté marginea unui specialistu, o au facutu acést'a numai condusu de consecintiele din premissele sele.

Si din acést'a cauza dar și din aceea, ca reflexiuni temeinice nu se potu face asiá in pripa, ne restringemu pre lângă incunoscintiarea publiculu nostru despre aparerea atárui opu. La ce ne-amu puté slobozi mai departe aru fi sa amintimu, ca déca si scrierea aru fi netendentiosa, póte seduce opiniunile altor'a, cari au si mai putna cunoscintiia despre istori'a și situatiunea nóstra, precandu iéra altii folosindu-se de asemenea aparitiie și de nescinti'a unor'a si altor'a, facu capitalu politicu dia asemenea scrieri și se încerca a-lu esplotá in pagub'a nóstra.

Ide'a ce se silesce dlu Dr. Rösler a o intemeiá istorice, adeca ca romanii au venit, seu dupa cum dice densulu s'a reintorsu numai in seclulu 13 pre rendu, cá pastori nomadi, in locurile a-cesce ce le locuimu, nu e cu totulu nóua si ea si-a avutu si in trecutulu unii plausibilitatea sea, pentruca ea dá óresi care justificare la postpunerea și neindreptáirea acelor pre cari se credeau indreptatiti ai tiné de venetici.

Amu putea totusi mentiuná pre scurtu, ca nu vedemu considerata in opu, starea precaria a imperiului romanu in seclulu 3 dupa Chr., miscările care erau in coloniile satule de réu'a si plin'a de coruptiune aministratiune a imperatoriloru celoru molesiti. Sentinti'a acea asiá de desu usitata, ca au trecut Aurelianu cu toti provincialii etc. dunarea, nu ni se pare ca va fi si pre venitori consistenta si nici impregiurarea ce o aduce dlu Dr. dreptu argumentu, ca provincialii aru fi fostu bucurosi a trece in o tíera carea mai nainte fuse préd'a invasiuniloru și a epidemiiloru etc. nu ni se pare plausibila, pentruca siguranti'a totu nu aru fi fostu acolo mai mare. De alta parte aflămu date mai dincóce de Aurelianu candu legiunile romane ierneză la Prutu și marea négra. In fine remane lucru de miratu, cum de romanii s'a immultitu mai tare uude s'a trasu pre „furisii“ si in tieri déjà organizate, dupa cum dice dlu Dr. si de unde au venit, va se dica din mat'e lor, in proportiune au remasu mai putini? Numele locuriloru argumentéza contrariulu dela ce vrea densulu sa argumenteze pentruca pre langa tóte opintirile germanisatóre români nu sciú de Hermannstadt, Reusmarkt etc. ci de Săbiu, Mercuria s. a. m. d. Ca ne pune in mijloculu catolicismulu sa nu ne prinda nici o mirare, pentruca amu mai datu de barbati germani, a căroru cunoscintie geografice resp. etnografice suntu cu totulu confuze si cari se mirau, candu audieau, ca Transilvani'a nu e tíera germana si ca acolo suntu si locuitori de alte natiunalitati.

Din Sachsenlandu-lu ardelenescu are Presse urmatórea cor. orig. ce se ocupa cu colonisári germane in Transilvani'a.

„Cugetulu ce in tempulu mai nou isراسي se desceptá, ca regimulu s'aru puté otari, cá si mai nainte, se intemeeze colonii germane in partea resariténa a tieri, merita desbatere mai seriósa, atátu in privinti'a cestiunei in sine, lasandu de o parte raritatea decisiuniloru mari si de insemnatate din dilele de fatia si pedecile prestatátore ce se nascu de autoritatea de statu a corónei stului Stefanu, — precum si in acea privintia ca ungurii, in casu sa-si véda candu-va realizate tóte dorintiele lor avitice si ca provinciile nemtiesci din Austri'a se fia inghitite de confederatiunea nóua nemtiesca sub autoritatea prusésca, atunci ei cá politici intielepti singuri aru trebú sa se invoiesca cu proiectulu colonisatiunei nemtiesci.

punzakis la artileria și la toate trebuințele armatei. D. Fotiadis, ambasadorul Turciei protestează neconținut; iar guvernul răspunde cu demnitatea cerută de impregiurările de față; și după toate probabilitățile, întreruperea relațiilor între Grecia și Turcia va fi pe curând. Oferte din toată lumea unde se gasesc greci se trimit în toate direcțiile. — Mai toți oficialii cari sunt din Epiru, Thesalia, Macedonia sau din alte părți ale Greciei subjugate, au dat demisia lor, voind să alerge în ajutorul patriei lor deja revoltată. — Mii de voluntari alergă la Creta, a cărei comunicație nu au putut Turcii să o taie. Asemenea alții se pregătesc să alerge în ajutorul Epirului și al Thesaliei și Macedoniei. Regele se aștepta la Atena.

Pe lângă alte schimbări cari s'au făcut, s'a destituit și d. Venizelos, secretarul al consulatului din București, și s'a înlocuit prin d. Evangelidis.

Se dice la Atena că grecii din Anglia au cumpărat patru fregate cuirasate, că sa le ofere patriei. Din acestea, două erau poruncite de Sultanul, și neavând cu ce le plăti rămaseră în stabilimentele de construcție ale Angliei. — Generalul Calergis nu plecase încă pentru Creta unde compatriotii săi l'au numit comandant superior.

Z. P. S.

Ortografia română.

II.

(Urmare).

Cu toate acestea, cine dice, că sa facem o ortografie, care sa ne întunece originea cea sublimă a limbii? E vorba să facem o ortografie, care sa corespundă studiului de astăzi a dezvoltării limbii materne. Și această se poate cu puțin sacrificiu să rămână principiul etimologic, însă fără să ne întorcem și să ne pierdem chiar în sanscrită. De vom merge așa adânc, nici odată nu vom avea o limbă cultă și plăcută, vorbită și înțeleasă de întregul popor. Altfel e a scrie pentru popor și altfel pentru învățați. Sunt o puri, care se cutesc numai de cei învățați, acolo și limba în expresiuni trebuie să fie acomodată culturii clasei acelor; ce e pentru popor, e să scriem să ne priceapă toți, ca cu mult mai mult ne vom folosi, decât că când am scrie frumos și să nu ne priceapă nimenea. Cât s'ar bucura alte popoare, când ar avea o limbă atât frumoasă și totodată regulată și perfectă în gramatică ei, precum o avem noi românii plină de armonie și frază clasică, ce se aude în gură poporului de rând, — și aru exploatată toată vistieria ei spre a scoate la lumină opere clasice, ce la noi mai verosimil celor de dincoace de Carpați ne lipsesc mai cu totul. La noi durere, cei mai mulți dintre erudiți cresc de parte de sinul mamei și afara din cercurile placute familiare, unde se aude limba română; ei se adapă în știință din alte limbi străine, vietuiesc cu străinii; apoi mai e mirare că nu știu românește nici vorbi bine, dar decum scrie. Unde sunt la noi bărbați erudiți, cari să fie cutierat provinciile române cu cartea de notiție în busnariu spre a însemna totu, spre ce și-a îndreptat atenția și ce i se pare bun și folositor la edificul limbii. Cei mai mulți, unde nu pot să se exprime, iau cuvinte străine și apoi urmăze că în puțin chiar ei nu știu ce au scris. Sa ne ferim de străinism în toate privințele, nu numai a nu întrebunții vorbe și fraze ce sunt străine și pe cari le cunoștem de atari, având și pe ale noastre proprii usitate în vreun'a din provinciile locuite de români, ci și chiar de latinism și alte împrumutări încornurate din sororile limbi.

Dar să ne fie permis și nouă chiar în acest articol nepretins de filologic, să intrăm puțin în obiectul început, și să deca în însăși ortografia să cercăm să stabilim încât să va unele reguli, care să fie baze în însăși logica gramaticală. Sa începem mai întâi cu vocalele, cari sunt sufletul cuvintelor unei limbi. Ele au influența în cuvinte atât un'a asupra altei, cât și asupra consonanțelor, deci apoi și principiul scrierii ce adoptăm. A dice, că consonanțele influențează asupra vocalelor mai ca am putea dice că nu e adevărat. Poate în alte limbi, în a noastră nici decum. Sunt în limba română două feluri de vocale, cari joacă o rolă însemnată: vocale pline (lungi) și vocale scurte. Sunt următoarele scrise cu cirile: a, e, i, ɛ, ɨ, o, ɔ; cu străbune: a (ă, â, ȃ), e (è), i (î), o, u. Din acestea i, u (incâtă va și ă și ȃ în ăa=e și ȃa=ó) pot fi și scurte; la finea cuvintelor totdeauna scurte, afara de unele locuri știute. Și când i finală face diftongul impropriu cu i (scurt) cei precedă d. e. domni articolul domni, (nu însă domni, după cum s'a scris de toți gramaticii, după o imitație orba dela Slavi, cu civile foarte greșite.)

O vocală lungă și un'a scurtă facu diftongul. Deca scurtă precedă cea plină celei scurte diftongul e impropriu.

Triftongul amu avem, când o vocală lungă se afla între două scurte. Existența diftongilor în limba română nu se poate nega, și vreau să scote din limbă aru însemnată a rapă limbi elegante în pronunție.

Diftongi aru fi după combinațiunile următorii: ai, ei, ii, ui, oi, fi, ai, au, eu, iu, ou, (uü). iu, ău, iă, ie, ii, io, (ii), iă=(iɛ). —

Triftongi: au (u din urma se considera scurt), eu, iu, ou, uü, (iu), (ău), iău, ie, iui, iai, ioü.

Standu regulă: i și u finale (afara deca înainte de i și u e unu r și u insolitu de alte consonante (mute), în care casu apoi i și u se rostesc plenissim, ce urmăze din natură lucrului fiindu r și i atunci, nisece transcendent între vocale și consonante, bă se pot considera mai de vocale scurte) sunt totdeauna scurte: i și u finali facu cu vocală precedentă totdeauna diftongul propriu, cerscându apoi cuvântul, acești înceta de a mai fi diftongi și vinu a se ceti fie-care de sine statătoare. Diftongii improprii în mediu și în fine precum și cei proprii în mediul cuvintelor n'au nici o regulă, sunt foarte dubii și se pot ști neînsemnați, numai din usu, care pentru începători și mai verosimil pentru străini e o greutate neînvingibilă. E dară aici necesitate a se însemna vocală scurtă. La din contra cum voru ceti: domni=domni domni=domni, hărtia=hărtia, făina=fă-i-na, haina=haina, taina=taina, tăsiu=ta-i-siu, acești=acești s. a. f. m.

În privința diftongilor s'ar putea fixa dară regulă:

I și u finale face cu vocală precedentă diftongul propriu; în mediul cuvântului diftongul propriu, precum și toți diftongii improprii se însemna punendu semnul scurt pe vocală scurtă. Singură excepție aru fi în imperfectul conj. IV unde d. e. socotă aru trebui ceti socotă, unde i rămădu neînsemnat ce usior s'ar cunoșce fiindu însemnată vocală plină. Pentru ce sa nu se pună aici semnul vom vedea mai la vale.

N. Miheltianu.

(Va urmă.)

Protocolul XXIV.

Luatu în 18 Aug. an. 1866 etc.

214. D. Sigismundu Popoviciu directorul secund în privința terminului adunării generale, care după părerile din mai multe părți competente, cu vorbă și în scris descoperite aru fi cu scopu a se defige pe 3/15 Octomvre: propune ca terminul acestă care și după părerea sea individuală e corespunzător scopului să fie primită.

Determinatu: Propunerea acestă primindu-se terminul adunării generale pentru anul următor se defige pe 3/15 și zilele următoare a lunii Octomvre, fiindu acestu terminu a se publică de locu în jurnalele Concordia și Albină. Și totodată a se rugă toate redacțiile române din monarhia pentru bună voință de a aduce determinatiunea acestă și în foile se la cunoștința publică.

După aceste protocolul s'au încheiat conferatul și autentificatu prin Dionisiu Pascuti u notar. direct. „Conc.“

Săbiu 14 Septembrie. Astăzi a tinut Comitetul Asociației ședința extraordinară asupra stipendiilor publicate în concursul scris în 4 Sept. c. n. a. c. și publicate în Tel. Rom. și cele alte diurnale române. Stipendiile s'a împărțit în modulu următoriu: a) celu pentru pedagogia la Pragă s'a conferit dloru Vasiliu Munteanu teologu abs. și Stefanu Torpanu gimnas. abs. matur.; b) celu pentru politechnicu dlui Dionisiu Radesiu; c) celu pentru juristii dela universități dloru Andreiu Cosmă G. Ger. Rusu și Ioann Nechoit'a; celu dela Acad. c. r. de drepturi în Sabiu d. Ioann Olariu.

Săbiu 13 Septembrie. În nrul trecut amintiserăm, că braștii nostri Orlatieni fură cercetați de o calamitate mare, de un foc infernal. Astăzi avem și unele detaliuri despre această tristă întâmplare. Focul precum ni se spune a eruptu în partea din sus a comunei și au cuprinsu îndată, cu o iuțime mare o sumă de case de locuit și de clădiri economice atât încât 47 familii plangu astăzi privind la averea lor prefăcută în cenă. Lipsă și-o poate întipări și cine, căci bietii nenorociți au rămas numai cu viața și cu ce biată au fostu pre ei. O fetuță de vr' 12 — precum spunu smintita de fire — deveni victimă focului.

Trebuie să amintim cu multă mire de laudabilele corpu al oficialilor c. r. și de soldații staționați acolo în garnisonă, dela laudab. reg. de inf. nr. 31 Meckledburg Strelitz cari prin energia și resiginație au contribuit la împedcarea lătfrei nenorociri mai departe. Asemenea este de a se aminti, și laudabilulu și nobilulu simțu ce l'au dovedit cu această tristă ocaziune locuitorii din satulu învecinat Cristianu (Grossau), cari au alergat cu o tulumbă bună, carea asemenea au contribuit multă la marginirea focului.

— Eri nenorocirea vizită comună din apropierea Sabiului Turnisioru (nemții i dice: Neppendorf). Eră între 2 și 3 ore după amidi. Focul ajutat de unu vântu mare s'a lătit că fulgerul mai preste intră în comună. 108 de clădiri economice devenira pradă flăcărilor. S'era pe inserat încă se vedea din departare rusiția din carbonatulu ardiendu și ici și colea focurile mici, unde adevărat nu mistuise de totu obiectele ce deveniseră pradă focului. Ca e de văierat comună și cu deosebire bietosii cari fură cercetați de această nenorocire, și poate întipări și ce omu cu anima. —

14 Septembrie. Asăra între nouă și diece se adunara o mulțime de oameni pe promenada de scanduri (podul minciunilor) să privească unu foc care se dedea cu socotela că e în Cîsnădia. Astăzi ne convinserăm că așa a fostu.

— „Hrm. Ztg.“ ne mai spune și de alte focuri din apropierea Cohalmului.—

— Insciintăm pre publicul nostru că „Zukunft“ diariu politic pentru interese slave și române va eși dela 1 Octobrie în formatu mai mare (că Presse). În nrulu viitoriu mai multu.—

Principatele române unite.

M. S. Domnitorul românilor a adresat venerabilei, nenocitei și totu deodată fericitei Mame a virtuosului patriot Anastasie Panu următoarea hârthia de condolanția.

„Dómnă! Mórtea dlui Panu n'a fostu numai pentru Dta o pierdere amara; ea este unu doliu pentru tíer'a întregă. Victima a generósei sele ardori și a devotamentului seu fără margini pentru caus'a nationale, fiulu Dtae bine meritase de a vedé ordinea și pacea stabilindu-se în Romani'a într'unu modu dnrabile. Déca nu ia fostu datu a asistá la intrég'a deplinire a operei la care se consacrase, déca o mórte nefericira l'au rápitu departe de pamentulu natalu, va fi, celu puțin u consolatíune pentru ai sei de a culege omagíele ce se aduce memoriei dlui Panu și unanim'a marturire a stimei publice. Poti fi mandra, dómnă, că ai avutu unu asemenea fiu, care au aretat unu asiá de nobile caracteriu, o asiá da complecta neinteresare și alu cáru nume este demnu de a figurá pe cele mai frumóse pagini ale istoriei nóstre.

„Tiú a me asociá cu simtiementulu generale și voui a te asigurá, dómnă, că déca dlu Panu nu mai este, famili'a sea póte de acum înainte comptá pe interesulu meu. Va fi totudéun'a pentru mine o viua satisfacere de a-mi aduce aminte de virtúțile fiului Dtae, și voui fi fericítu de a dá familiei sele dovedí de stim'a și simpatí'a mea.

„Carolu.“

Subscri'a directiune aduce la cunoscinti'a prenumerantiloru la Calendariulu, care se compune în tipografi'a archidiecezana, ca **Calendariulu** pentru anulul viitoriu 1867 au eșitu de sub tipariu, și se póte capatá, cá și în anii trecuti, brosiuratu cu 22 xr., ear nelegatu cu 20 xr.

Cetitorii acestui Calendariu voru gasi intr'ensulu dóne Cuvéntári rostite de Escelenti'a Sea Par. Archiepiscopu și Mitropolitu Andreiu Baronu de Siagun'a la deschiderea Sinodului metropolitanu și la inaugurarea Consistoriului apelatorialu în anulul acest'a.

Sabiiu 14 Septemvrie 1866.

Directiunea tipografiei archidiecezane.

Nr. 22—3

Concursu.

Pentru întregirea statiunilor vacante de Invetiatori din comunitatile gr. resar. Costeiu și Gartenisiu, ce suntu îngremiate inclitului Comitatului temesianu și protopresbiteratului greco-orientalului românulu Versietinului se escrie prin acést'a concursu.

Cu aceste statiuni suntu împreunate următoarele emolumente anuale:

I. Costeiu.

- in bani gat'a: léfa anuale de 105 fl. v. a.
- in naturale: 30 metie de grâu, 20 metie de cucuruзу, 100 punti pe clisa, 50 punti de sare, 25 punti de lumini, 6 stângini de lemne de arsu, 1 jugeru de semenatura și o gradina de 140 stângini patrati pe lângă locuintia libera.

II. Gartenisiu.

- in bani gat'a: léfa anuale de 84 fl. v.
- in naturale: 18 metie de grâu, 18 metie de cucuruзу, 100 punti de clisa, 50 punti de sare, 11 punti de lumini, 4 stângini de lemne de arsu și 4 jugere de semenatura.

Doritorii de a ocupá aceste posturi de invetiatori voru avé a inzestrá petitiunile loru concursuale timbrate, dupa cuviintia, cu estrasulu de botezu, cu atestatele despre absolvirea cu sporiu bunu a cursului pedagogicu în institutul preparandialu din Aradu, apoi despre servitiulu de pâna acum și purtare loru morale și politica și astu-feliu inzestrate le voru substerne Ven. Consistoriu dreptu maritoriu alu diecesei Caransebesiului pâna la 25 Septemvrie c. v. 1866.

Caransebesiu 1 Septemvrie 1866.

Consistoriulu diecesei Caransebesiului.

Nr. 20—3

Publicare de concursu.

În comunele urmátore au devenitu vacante statiuni de invetiatoresci și anme:

- In Sacelu, cu léfa anuală de 120 f., cartiru și lemne de focu.
- In Sibielu, cu léfa anuală de 150 f., cartiru și lemne de focu.
- In Valle pentru unu invetiatoriu cu 200 f., cartiru și

Redactoru respunditoriu Nicolau Cristea.

lemne de focu și unu adjunctu cu 120 f. pe anu.

4. In Tilis'e a, pentru unu invetiatoriu cu 230 f. și pentru unu adjunctu cu 100 f. pe anu.

Spre a câroru ocupare se escrie prin acést'a concursu pâna în 25 Sept. a. c. st. v.

Doritorii de a ocupá unulu séu altulu din posturile acestea, sa-si înainteze la subscriulu cererile loru timbrate și provediutu cu atestatu de botezu, de moralitate, de studiile gimnasiale, pedagogice séu clericale și de prassa de pâna acum pe terenulu invetiatorescu.

Cunoscinti'a și desteritate în tipiculu și cantările bisericesci, suntu neincungiuratu cerute.

Dela concurentii la statiunile de invetiatori în Valle Tilis'e a, se ceru celu puțin patru clase gimnasiale, Sabiiu 31 Augustu 1866.

Ioann Hanni'a,

Prot. și insp. distr. de scóle.

Nr. 26—1

Concursu.

La scóla populara din Bodu în districtulu Brasiovului, se cere unu invetiatoriu pentru clas'a a II-a cu salariu anuale 136 fl. 50 xr. v. a. fenatiu de 2 cara fenu, $\frac{1}{2}$ jugeru de aratura, dreptulu de pasiunitu de 4 vite cornute, și relutu de cartiru 20 fl. v. a.

Pentru acestu postu vacantu, se deschide concursu pâna la 20 Septemvrie a. c. st. v.

Doritorii de a ocupá acestu postu vacantu, se astérna petitiunile scrise cu mân'a lor, so provedute 1) cu Atestatu de botezu, 2) cu Atestatu de absolvirea cursului pedagogicu, séu celu puțin 3—4 clase gimnasiale, 3) cu Atestatu de purtarea morala — la subscriulu Scaunu Protopopescu.

Brasiovu în 6 Septemvrie 1866.

Scaunulu Protopopiatului gr. res. alu II alu Brasiovului.

Ioann Petricu Protopopu

și Insp. scol. districtuale.

Nr. 23—2

Concursu.

La scólele poporale române gr. or. din protopresbiteratulu, Zarandului, au devenitu vacante urmátorele posturi de invetiatori:

- 1) Ribiti'a, cu unu salariu anuale de 200 f. v. a., cartiru, gradina de legumi și 4° de lemne.
- 2) Vaca, cu unu salariu anuale de 200 f. v. a., cartiru, gradina de legumi și 4° de lemne.
- 3) Valea Bradu, cu unu salariu anuale de 200 f. v. a., cartiru, 4° de lemne.
- 4) Cebea, cu unu salariu anuale de 200 f., cartiru și 4° de lemne.
- 5) Bulzescii de josu, cu unu salariu anuale de 200 f., cartiru și lemne.
- 6) Mesteacânu, cu unu salariu anuale de 80 f., cartiru și lemne.

Doritorii de a ocupá aceste statiuni, au a-si tramite rugările loru adresate la Administratur'a acestui Protopresbiteratu, celu puțin pâna în 22 Septembrie a. c. st. v. și a documentá, ca suntu rel. gr. or. cu purtare morala buna, pedagogi séu teologi absoluti, și ca știu cantările și tipiculu bisericescu.

Hondolu 30 Augustu 1866.

Administratur'a Protopresbiteratului gr. or. alu Zarandului.

Nr. 25—1

Concursu.

Spre ocuparea a dóne posturi invetiatoresci dela clas'a III și IV, a scólei centrale gr. or. din Branu, se deschide concursu pâna la 1 Octobrie c. n. a. c.

Doritorii de a ocupá vre-unulu din aceste posturi, dotate cu salariu de câte 200 fl. v. cortelu, și câte cinci orgii lemne, au a-si tramite pâna la terminulu de susu concursule cu documentele necesarie, precum și ca au absolvitu studiile vre-unui gimnasiu inferioru și cursulu pedagogicu, séu gimnasiulu superioru fără pedagogia, la Pré onoratu Scaunu Protopopescu alu Tractului Branu, în Zernesci. — Dela Efori'a scólei centrale gr. or. din Branu.

Branu în 15/3 Sept. 1866.

Ioane Persoiu

Parochu, Presidinte

Nr. 1014 — 1866.

Publicare.

Prea înaltulu Guvernu re. transilvanu cu decisiunea din 26 Iuliu a. c. nr. 14,533 se îndurá a concede și a întári comunitatei Spelmedieu (Ispanmezö) Cerculu Pietrei în comitatulu Solno interioru dóne târguri de tíera anuale, carele voru fi în fiecare anu. — Unulu în 20 Maiu și celaltu în 9 Septemvrie, se face prin acést'a publica incunoscintiare despre târgurile amintite aceea observare că târgulu primu va fi în 9 Septemvrie a. c.

Dela oficiulu judelului Procesualu alu tíerei.

Coldeu 1 Septemvrie 1866.

Ratz Jude Proces.

Editur'a și tipariulu tipografiei archidiecezane.